

Миладин Шеварлић

Тражишај о српском национализму

Ако један народ, под притиском страних сила и тројанских коња што делују изнутра, бива принуђен да редефинише основне појмове од којих зависи његово поимање себе – самим тим, он бива принуђен да редефинише и читаву своју историјску судбину. то, дакле, значи да се води борба за промену његове свести, што доводи у питање његову елементарну конзистентност, па – у крајњој консеквенци – и његов опстанак као аутохтоног ентитета.

Ово што говорим није никаква новост, нити какво откриће. Ово је само варијација на тему што је, у своме бахатом цинизму, наши моћни “покровитељи” без пардона експлицирају у “педагошком” обраћању српском народу.

Један од основних појмова о којима је овде реч јесте појам “национално”. Од дефиниције појма “национално” (да ли се он третира као уобичајени придев што, просто, означава припадност, или се користи у легитимном патриотском контексту, уз евентуалне емоције које никога не угрожавају, или у било којој врсти етно-истраживања, итд. – или му се тенденциозно

приписују злоћудна шовинистачко-фашизоидна значења) зависи, дакако, и како ћемо третирати синтагме као што су “национални идентитет”, “национална судбина”, “национална политика”, “национално осећање”, “национална култура”, па, дакле, и сама “национална историја”.

Следећи послушно глас Великог Брата и његових унутрашњих гласноговорника што, издашно финансиран-и, делују свуда око нас – пратећи, дакле, њихов императивни диктат, лако можемо доћи до следећих резултата:

Срби су започели своју повест као скупина изразито примитивних, недотупавних, дезорганизованих племена, која је чувена шиптарска династија Нимани (што су је покварени Срби касније преименовали у Немањиће) извела на светлости балканске и донекле европске историје. Када су, тако, ојачали, Срби су почели да врше насиља над својим добрим шиптарским патронима, па су их најзад поробили и сатерали у неприступачне, дивље планине.

Даља српска историја одвија се, у кратко, на следећи начин: Пошто је

моћна, просвећена турска империја легитимно преузела од глупих Срба балканске просторе, ови су једно време уживали у привилегијама што их је доносио живот под окриљем уљудних муслиманских господара, да би, понети својом урођеном бахатошћу и незахвалношћу, почели да из заседе зверски убијају своје добре, културне покровитеље.

Користећи унутрашње проблеме што су ослабили турску државу, они су на ружан и незахвалан начин почели да дижу устанке и да насилно стварају некакву аутономију, упркос противљењу цивилизованих европских сила. (Ако некоме ово личи на пародију, следеће речи које је изговорио енглески конзул код кнеза Милоша Обреновића аутентичне су и могу се проверити у историјској литератури. Оне гласе: “Срби не заслужују слободу јер се сурово понашају према Турцима”.) Итакодаље, итакодаље, све до модерних времена, када гадни српски терористи убијају Франца Фердинанда, представника силе која је љубазно окупирала Босну, како би могла да је цивилизује и култивише.

Тако су, дакле, Срби – та злоћудна израслина на светлом лицу Европе – дејством дебилног терористе, Гаврила Принципа, изазвали Први светски рат, једну од највећих трагедија у европској историји, где су, срећом, и они сами изгубили скоро половину свог глупог становништва. Али, зло не мирује. Срби се множе као зечеви, те ће ускоро, организујући апсурдне демонстрације 27. марта 1941, чиме су увередили немачког канцелара, господина Адолфа Хитлера – Чемберленовог и Стаљиновог пријатеља – изазвати и

Други светски рат, приморававујући честите велике силе да зарате једна против друге.

И тако, редом, све до најновијих времена, тај дивљи, недотупавни народ, предвођен злочиначком велико-српском, хегемонистичком кликом, терорише све пријатељске околне народе: сироте Хрвате, Муслимане, Македонце и, највише, своје добротворе, Шиптаре, над којима још од Првог светског рата, па до последњих година двадесетог века, систематски врши дивљачне, геноцидне радње. И вршио би их и даље, да није над Балканом “Милосрдни анђео” раширио своја заштитичка, радиоактивна крила и, колико-толико, те гадне Србе довео у ред. Али, добри анђео ипак није успео да до краја изврши свој хумани задатак. Зли Срби и даље, у потаји, развијају своје фашизоидне, националне фантазије и снују како да неовлашћено манифестују своје постојање, на туцају о некаквом свом идентитету, па чак, на завршетку једне позоришне представе певају хегемонистичко-фашистичку корачницу “Тамо далеко”.

Ако тако наставе, заиста ће их далеко одвести сулудо опирање очинском и братском светском поретку, који штити Европу од примитивне националне трулежи. А што се самог позоришта тиче, из њега још увек, упркос завидним успесима, није до краја почишћено националистичко ђубре.

Али, уз спасоносно дејство агенције за деконтаминацију, дератизацију и денацификацију, и тај ће посао, надамо се, бити доведен до краја.

Али, где – што каже Кафка – ни то није сасвим тачно.